

Affenpinscheren har et meget karakteristisk udseende. Tidligere troede man, at den var en krydsning mellem hund og abe.

I virkeligheden siger overskriften næsten alt. Affenpinscheren er en lille, kompakt hund med underbid, en ruhåret, sort pels og en personlighed ud over det sædvanlige. Men det er også en hund, der kræver sit af den familie, der er så heldig at dele sin hverdag med den

■ TEKST: HARALD & LOTTE PEDERSEN, ANNEISE LANGE OG LONE LINDBAUM,
DANSK SCHNAUZER & PINSCHER KLUB
FOTO: PRIVAT

På godt og ondt er affenpinscheren en meget dominerende hund. Den mener selv, den er på størrelse med en grand danois, hvilket ikke altid er så heldigt, men normalt snor den sig ud af problemerne med sin charme. Har man større hunde sammen med affenpinscheren, skal man være opmærksom på dette karaktertræk, for den lille djævel med overskægget vil helt uden blusel forsøge at stjæle enhver form for legetøj, ben eller godbid ud af munden på den større hund, nogle gange ved at være hurtig – men andre gange ved bare at tage det ud af munden på den større hund – og her er det vigtigt, at man stoler på, at den større hund ikke bare hakker ud efter den lille tyv.

MANGE BILLIGE GRIN

Når man anskaffer sig en affenpinscher, får man utroligt meget hund for pengene, og mange billige grin bliver det også til. Affenpinscheren er i stand til at komme op overalt, så hvis man ikke vil have hunde i sofaen, skal man end ikke overveje en affenpinscher – faktisk er det et karaktertræk, at affenpinscheren synes, sofaryggen er verdens bedste sted – her har den overblik og kan hurtigt springe ned og storme hen til det, den lige har udset sig. Det er nemmere at gå hen over bordene end at hoppe ned og gå udenom, man skal jo ikke anstrenge sig

unødigt. Dette resulterer desværre i en del forstuvninger eller i slemme tilfælde, brækkede ben – nok fordi affenpinscheren jo ikke opfatter sig selv som lille, så den springer ud fra steder, hvor en smartere hund ville undlade at springe.

Affenpinscheren går gerne på bagben, og den er fantastisk god til at holde balancen – ligheden med en abe bliver så endnu større. Og så sover den gerne i arm. Vil man ikke have den i sengen, skal man helt undlade at tage den med ind i soveværelset. Selv hvis man har overbevist hunden (eller er det en selv?) om, at det er meget bedre at sove i den dyrt indkøbte hundekurv ved siden af sengen, så kan man være sikker på, at der ligger en lille sort fyr i sengen, når man vågner.

FORETRÆKKER FAMILIEN

Affenpinscheren er også en hund, der kræver megen tålmodighed og kærlighed af sin familie. Den gode ting ved dette er, at affenpinscheren knytter sig utroligt meget til familien – nogle gange kun til én person i familien – men det betyder også, at størstedelen af affenpinscherne elsker deres familie/person og dermed punktum! De vil acceptere andre mennesker, men den store kærlighed bliver det aldrig. Affenpinscherne er normalt heller ikke så glade for helt små børn. ▶

AFFENPINSCHEREN

- den lille klown

FAKTA OM AFFENPINSCHER

TEMPERAMENT

Uforfærdet, vagtsom, stædig og hengiven, ofte med stormende lidenskab. Livlig og selvstændig.

BEHOV

Tæt kontakt til familien samt rask motion med mange oplevelser.

STØRRELSE

Skulderhøjde for hanner og tæver fra 25 til 30 cm.

PELS

Strid og tæt på kroppen. Hårene på hovedet er stride og tjavsede. Buskede og stive øjenbryn, en kransformet indramning af øjnene, hageskæg samt hårtop og kindskæg bidrager væsentligt til det abelignende udtryk. Pelsen gennemredes ugentligt og trimmes regelmæssigt.

FARVE

Ren sort med sort underuld.

1.

2.

3.

1. Gravearbejde tages meget seriøst, og affenpinscheren er god til det.

2. Affenpinscheren er en kvik hund, der både skal have motion og masser af oplevelser. Eksempelvis agility er fin beskæftigelse for den.

3. Når man ikke er så stor – i højden – så klarer man selv det lille problem. Affenpinscheren vil gerne være, hvor der er overblik.

VENSKAB ER VEJEN FREM

Den nu så berømte hollandskopdrættede affenpinscher Banana-Joe v. Tani Kazari vandt BIS på Westminster i 2013. I den anledning blev hans handler Ernesto Lara spurgt ud om Joey, og han fortalte, at det tog ca. 3 måneder fra Joey var kommet til USA, før han overhovedet kunne udstilles. Det skal dertil siges, at Joey inden han kom til USA, var den mest vindende affenpinscher i Europa med bl.a. BIS på Bundessieger 2009, så han var ikke uvant med udstillinger. Men Joey var ked af at blive taget væk fra sin hverdag i Holland, så han ville ikke udstilles. Intervieweren spurgte så, hvordan Ernesto havde trænet Joey til at gå i ringen. Svaret var, at han ikke havde trænet ham, han havde sat sig for at blive venner med Joey – og først da de blev venner, kunne Joey udstilles! Dette er typisk for affenpinscheren – både at den bliver ked af at være væk fra familien, og at man ikke kan træne sig ud af problemer med den – man kan kun håbe at blive venner med affenpinscheren.

MINDRE SPÆNDENDE VANER

En ting, der er specielt for affenpinscheren er, at den er svær at gøre renlig. Som de fleste hunde fatter den godt konceptet med at gå tur og besøge, eller at smutte 0ud i haven for at gøre det, men hvis det ikke lige passer med dens gøremål, så kan den selv som voksen sagtens finde på at besøge indendørs. Det kan være meget frustrerende for familien.

Da affenpinscheren oprindeligt er avlet som en hus- og gårdhund, har den en anden lidt irriterende vane – den gør. Ikke hele tiden, men hvis nogen tillader sig at bevæge sig ind på matriklen eller op ad trapperne, så er man ikke i tvivl om, at man får besøg.

POPULARITET – OG HVAD DERAFF FØLGER

Affenpinscheren er blevet en meget populær udstillingshund, og dette gør, at mange vil gøre hvad som helst for at få fat i en affenpinscher, de kan udstille. Endnu er dette ikke så slemt i Danmark, men vi ser det over hele verden. Problemet er naturligvis, at affenpinscheren er en antalmæssigt meget lille race, og når noget bliver populært, så er der også nogle, der kaster sig ud i avl. Dette har vi set med mange andre racer, så det er ikke en nyhed. Men netop fordi affenpinscheren er så lille en race, kan det give store problemer med indavl. Man kan ikke bare tage til den anden ende af verden for at købe noget, der ikke er i familie med det, der er i Europa – for det findes ikke. De er alle beslægtede – mere eller mindre naturligvis.

AFFENPINSCHERENS HISTORIE

Affenpinscheren stammer fra Tyskland – eller måske nærmere

fra Mellemeuropa. Man ser typen på billeder helt tilbage fra 1300-1400-tallet. Det var en meget almindelig lille hund, man typisk havde i byerne og på de små gårde, hvor de blev brugt til at tage rotter og mus og ellers være skødehunde for husets frue. I slutningen af 1880'erne begyndte renavl af de enkelte hundecer – og dette skete også for affenpinscheren, eller som den blev kaldt på det tidspunkt: den ruhårede pinscher. I en beskrivelse fra 1878 i bogen "Der Hund und seine Rasse" beskrives den som en "skødehund kendt for sin livlighed, munterhed, venlighed og troskab". Der beskrives bl.a. også, at man engang havde troet, at affenpinscheren var en blanding af en abe og en hund. Der er også en beskrivelse fra 1884, hvor en affenpinscherhan beskrives som den bedste rottetfænger, der fandtes. Han slog 50 rotter ihjel på 28 minutter og 5 sekunder! Man mente, at denne hanhund i hele sit liv havde slået omkring 50.000 rotter ihjel.

I 1902 kom den første stambog for de ruhårede pinschere. Der blev registreret 14 hunde – i alle farver undtagen ren sort, hvilket er morsomt når man tænker på, at den eneste farve, man i dag anerkender i standarden, er ren sort. I 1918 delte man så den ruhårede pinscher op i affenpinscheren og dværghundzeneren, og fra nu af satsede man på de sorte avlsdyr for affenpinscheren. Muligvis fordi de sorte havde de træk, man ønskede for affenpinscheren: underbid, rund skalle og store, runde øjne for at understrege abe-udtrykket.

KULD NR. TO I DANMARK ER LIGE FØDT

Mellem de to verdenskrige havde affenpinscheren sin storhedstid i Tyskland med ca. 60 registreringer årligt, mens tallet i 1980'erne

var næsten 0. I dag produceres der 10-15 affenpinschere om året i Tyskland. I dag er langt den største producent på verdensplan USA, som i øvrigt tillader andre farver end sort. Amerikanerne producerer flere affenpinschere end hele resten af verden tilsammen – ca. 300 stk. årligt.

I Danmark har affenpinscheren aldrig været rigtig populær. I løbet af årene er der indimellem blevet importeret en enkelt hund eller to, men der er ikke blevet opdrættet affenpinschere i Danmark før i 2011. I 2008 blev der importeret en tæve fra Holland, og denne tæve blev mor til det første kuld danske affenpinschere. Kuld nr. to er lige født i august 2013 efter en tæve fra det førnævnte kuld. Der er i årene 2008-2013 importeret seks affenpinschere, og kullet fra 2011 var på fem stk. En import var, som nævnt, fra Holland, tre fra Sverige og to fra Norge.

SMÅ KULD – SENT UDVIKLET

Affenpinscheren får generelt små kuld – fra 1-4 stk. hvalpe, men selvfølgelig er der større kuld indimellem. Hvalpene er meget små ved fødslen, 80-90 gram i fødselsvægt er ikke ualmindeligt. Samtidig er hvalpene længe om at vokse op. Normalt begynder hvalpe at spise "rigtig" mad omkring ved 3-ugers alderen, men affenpinschere begynder først at spise omkring 5-ugers alderen. Derfor er det også helt almindeligt, at en affenpinscherhvalp først udleveres til den nye familie, når den er omkring 10 uger, og ikke som normalt ved 8-ugers alderen. ■

SE MERE PÅ WWW.DSPK.DK